

[Malchau.]

fikken fra Norge og Sverige med Held vil kunne søges ledet over denne Rute.

Der har været forskellige Forslag til Linieføring fremme; de er nok væsentligt udsprunget af lokale Hensyn for Lolland og Falster. Disse Forslag, der gik ud paa at ændre den i Lovforslaget anførte direkte Linieføring fra Nykøbing F. til Rødby Havn, er alle blevet afvist og er derved uden reel Interesse. Det Udvalg, som var nedsat i det andet høje Ting, har da ogsaa givet Afkald paa at ændre ved den af Ministeren foreslaaede Jernbaneforbindelse, og naar lokale Interesser, hvor forstaaelige disse end kan være, skal træde i Baggrunden, vil det sikkert ogsaa være den Forbindelse, der bedst svarer til Hensigten: at Ruten skal indgaa som Led i en international Hurtigrute med Muligheder for Transittrafik mellem Hamborg og Norge—Sverige.

Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget omtalt Indsættelse af Lyntog mellem København, eventuelt Helsingør, og Hamborg, formentlig med Stop i Nykøbing F. Det er blevet sagt i Folketinget, og jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa det her og henstille til den højtærede Minister, at disse Lyntog maa stoppe i Rødby Havn for Ind- og Udstigning af rejsende fra og til Vestlolland, saaledes at Forholdet ikke bliver som i Nyborg og Korsør, hvor Lyntogene direkte kører om Bord paa og afgaar fra Færgen.

I den Redegørelse fra Statsbanernes Generaldirektorat, der findes optrykt som Bilag til Folketingsudvalgets Betænkning, omtales bl. a. Spørgsmaalet om Anlæg af Mellemstationer mellem Nykøbing og Rødby, og det har ogsaa været fremme under Behandlingen i Folketinget. Der gives nærmere Motivering for, hvorfor Kravet herom bør afvises, og jeg synes, det i denne Forbindelse ikke er uden Interesse at lægge Mærke til Henvisningen til Forholdene i andre Lande, f. Eks. i Holland og Frankrig, hvor man har nedlagt Landstationer ved lignende hurtige Baner og henvist Folk til at benytte Rutebilerne.

Det ærede Medlem Hr. C. E. Christiansen var inde paa de vanskelige Forhold for de lollandske Baner og fremhævede, at de sikkert vilde blive endnu vanskeligere efter Etableringen af denne nye Rute og den eventuelle Bygning af en Automobilvej. Det er sikkert rigtigt, at Spørgsmaalet om disse Baners Fremtid maa tages op til Behandling, maaske ogsaa i nær Fremtid; i hvert Tilfælde maa det drøftes under Behandlingen af Trafikkommissionens Be-

tænkning, om disse Baner fortsat skal kunne bestaa, eller om de eventuelt skal overtages af Statsbanerne, eller hvorledes deres Forhold skal ordnes.

Jeg har det Indtryk af Lovforslaget og Bemærkningerne dertil, at det er Meningen, at det udelukkende er De danske Statsbaner, som skal drive Færgesarten over Femer Bælt, at denne Færgesart altsaa ikke skal drives i Forbindelse med eller sammen med de tyske Rigsbaner.

Jeg kan i øvrigt, som jeg begyndte med at sige, paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag, og jeg tilsiger vor Støtte til dets hurtige Gennemførelse.

Gudiksen: Hovedformaalet med det foreliggende Forslag er at føre en Bane i Fugleflugtslinie fra Nykøbing F. til Rødby Havn og bygge en Færge med Færgeleje — Jernbane-, Bil- og Persontrafikfærge — fra Rødby Havn til Femern; endelig forstaaer jeg, at vedrørende Fortsættelsen i Tyskland til Hamborg — det er det tredje — er der nu givet os Løfter. Jeg vil gerne udtale, som ogsaa andre Ordførere har gjort her, at dette i Virkeligheden er Opfyldelsen af et gammelt Ønske, der har været næret her i Danmark i mange Aar. Den højtærede Trafikminister har i det andet høje Ting givet en ikke saa lille historisk Redegørelse for, hvornaar det Spørgsmaal har været rejst. Sidst blev det rejst stærkt af en saa betydelig Mand som Tietgen — det var allerede i 1872. Naar det nu er lykkedes den nuværende Trafikminister saa hurtigt at faa dette Lovforslag frem, skyldes det maaske den Omstændighed, at Forholdene er modne til det nu, og tillige, at de paa den anden Side, i Tyskland nemlig, ønsker den Opgave løst. Jeg er ikke saa meget inde i Spørgsmaalet, jeg ved blot, at da Tietgen i 1872 arbejdede paa Sagen — Tietgen var jo en Mand, der havde stor Sans for, hvad der kunde gavne Landet som Helhed, en stor Handelsekspert og en betydelig Mand —, lykkedes det ikke; naar det ikke lykkedes, var en af Grundene selvfølgelig den, at der ikke var den tilstrækkelige Interesse fra den anden Side. Jeg vil gerne udtale min Anerkendelse over for den højtærede Minister, fordi det er lykkedes ham at faa skabt Interesse paa den anden Side og lykkedes ham saa hurtigt, som det er sket.

Det er nævnt i Lovforslaget, at det beskæftigelsesmæssige betyder overordentlig meget. Ja, den Side skal man ikke se bort fra, og jeg forstaaer ogsaa, at Beskæftigelsesudvalget har godkendt Planen; dermed kom